

41 šolo prof. M. Pirnerja in 13 šolo g. J. Mařaka. Častna darila je dobilo 32 gojencev in sicer za oljnate slike, studije po prirodi, kompozicije in risarije.

Razdelili so 1400 gld. Posebno odlikovan je bil g. Jan Bilek, kateri je dobil ustanovo nekega prijatelja umetelnosti, da more svoje studije nadaljevati v Parizu.

„Slovanstvo ve svych zpěvech.“

Ludovik Kuba, znan po vsem sedanjem slovanskem svetu zaradi pridnega nabiranja slovanskih pesnij, izdal je dosedaj z imenovanim naslovom blizu 1200 pesnij v 53 snopičih, in sicer narodne: češke in šleske, moravske, slovaške, poljske, lužiške, maloruske,

velkoruske, beloruske, slovenske in črnogorske. Pesmi je nabral sam. Popotoval je že l. 1888. po Kranjskem in Primorskem, l. 1889. po Koroškem, Štajerskem, Hrvaškem in Slavonskem, l. 1890. pa po Črnigori in Dalmaciji. Za letos je bil namenjen v Bosno in Hercegovino, l. 1892. med Ogerske Srbe in kraljevstvo Srbsko, l. 1893. v Istrijo, na Hrvaško-Primorsko in Dalmatinske otoke, l. 1894. na Bolgarsko in v Makedonijo. Izmed nabranih pesmij je izdal le peti del. Drugo ima prihranjeno v svojih zapisnikih. Zraven tega prinaša s svojega popotovanja bogate etnografske zapiske o godbi. Ludovik Kuba je bil rojen 16. aprila l. 1863. v Podebradih na Češkem in je po svojem stanu učitelj.

Fr. L—r.

Porabne misli o slovenščini v govoru in pismu.

(Piše Fr. S. Lekše.)

(Dalje.)

15. „**Odločiven, a, o**“ je bolje pisati v pomenu, da je kaj važno, kakor »merodajen«, kar je prestava nemške besede »massgebend«. »Massgebender Ort« je mesto, katero daje naredbe, določbe za koga ali za kaj. Ni treba nam torej vsega »meriti«. — Takisto ne treba nam tudi »nadri« — »nadriučenjakov«¹⁾ hrvaških, ker imamo dovolj slovenskih

16. „**slutvo-učenjakov**“, t. j. le po imenu. Erjavec jo je nekje med preprostim ljudstvom našel in zabeležil. Miklosich²⁾ piše o tej besedi . . . »slů 1 . . . slutvo in slutvo gospodar, dem namen nach herr.«

17. „**Začeti, začnem, jeti, jamem**“ rabimo v slovenščini prepogostokrat. Po mojih mislih je »jela« nepotreben v stavku: »Ko so stara ljud-

stva poleg lovskega in nomadnega ali pastirskega življenja jela poprijemati se bolj in bolj poljedelstva, jela so tudi bolj opazovati posebne prikazni na nebu.«¹⁾ Ta stavek bi tako-le zapisali: »Ko so se stara ljudstva poleg lovskega in nomadnega ali pastirskega življenja poprijemala bolj in bolj poljedelstva, opažala so tudi bolj prikazni na nebu.« Takisto tudi ne: »Skoro za vasjó se prično tla dvigati«²⁾, ampak: »Skoro za vasjo se dvigajo tla«. Zakaj Slovenec izražuje ta in podobna rekla z nedovršnimi in opetovalnimi glagoli. Zato ne: »Začelo se je svitati«, ampak »svita se«; ne: »Začelo je padati«, ampak »pada«. Takšnih vzgledov bi lahko povedali še mnogo.

18. „**Breg, obrežje**“ nam. »obala«. Gestade, Küste. Novejši Slovenci pišejo

¹⁾ »Ljubljanski Zvon« 1890, str. 496, 497.

²⁾ Mikl. Etymol. Wört. str. 308.

¹⁾ »Ljubljanski Zvon« 1891, str. 79.

²⁾ Ibid. str. 461.